

Voert men voor de staalspanning voor QR 24 2400 kg/cm² en voor QRn 42 4200 kg/cm² in dan wordt met vgl. (3b) de volgende tabel gevonden

	voor QR 24	voor QRn 42
$\sigma_k = 200 \text{ kg/cm}^2$	$\mu_{\min} = 0,22 \%$	0,12 %
$\sigma_k = 400 \text{ kg/cm}^2$	$\mu_{\min} = 0,44 \%$	0,24 %

Voor een gelijke druksterkte ligt dus het minimum grenswapeningspercentage voor QRn 42 inderdaad aanzienlijk hoger dan voor QR 24.

In werkelijkheid zal de staalspanning bij breuk echter in het algemeen voor beide staalsoorten aanzienlijk boven deze waarden uitkomen. Men beschouwe dit als extra veiligheid.

Uit de formules (3b), (4) en (5b) blijkt dat μ_{\min} hoger wordt bij betere beton; het is echter moeilijk van te voren een redelijke schatting te maken van de sterkte na verloop van tijd. De bepaling van het minimum grenswapeningspercentage zal dus altijd een moeilijk punt blijven, tenzij men de waarde van μ_{\min} vrij hoog stelt. Daar komt bij dat in de G.B.V. geen bepalingen over een minimumpercentage voorkomen. Over μ_{\min} zal het laatste woord daarom nog wel niet gesproken zijn.

Ad. 7

Inderdaad kan de doorbuiging een waarschuwing tegen breuk zijn. Door de zeeg, die meestal wordt aangebracht is dit echter niet zo'n betrouwbare waarschuwing.

Errata.

p. 95: De laatste zin van het, kleingedrukte, overzicht moet luiden:

Een optimale waarde voor de laslengte blijkt tweemaal de stripbreedte te zijn.

p. 99: Na de formule (3) en (6) moeten de uitdrukkingen voor σ_x en σ_y luiden:

en 100

$$\sigma_x = \frac{\partial^2 F}{\partial y^2} \quad \sigma_y = \frac{\partial^2 F}{\partial x^2}$$